

OVER MATHENESSE

EEN WIJK VOL VERHALEN

kijk voor het laatste nieuws op www.overmathenesse.nl - iets aanleveren? mail.praatmee@overmathenesse.nl

Op de schop

Tot 2035 gefaseerd de riolering vernieuwen

Pagina 2

Steunpilaar

Katarzyna, onze Vrouw van de Maand

Pagina 3

Wijkagent

Een krasje op de ziel

Pagina 3

Mathenesse Mens

Het is Johan Slee nooit groen genoeg

Pagina 8

Leven op de Silja, "snelkookpan" van problemen

Wachten op een huis, dan pas inburgeren

nrc

Artsen van Gezondheidszorg Asielzorg luiden de noodklok over het opvangschip de Silja. "Deze boot is geen geschikte en veilige opvang, met name niet voor kinderen en jonge vrouwen," schrijven ze in een brandbrief aan de gemeente Rotterdam en het COA. Het cruiseschip, dat ligt afgemeerd in de Merwehaven, is een "snelkookpan" waar geweld, bedreigingen en mogelijk misbruik voorkomen.

Dat meldde NRC op 11 april. De krant citeert uit de brief die ook spreekt van "ernstige hygiëneproblemen" en "besmettelijke aandoeningen" aan boord. De artsen pleiten voor kleinschaliger locaties en het sluiten of afschalen van de Silja, een van de grootste opvangcentra voor vluchtelingen in Nederland.

Een maand eerder publiceerde NRC een lange reportage over het leven van de bijna tweeduizend statushouders (onder wie zo'n vierhonderd kinderen) aan boord van de Silja. Met toestemming van de krant bieden wij de lezers van Over Mathenesse deze ingekorte versie van het verhaal.

Door Martin Kuiper en
Andreas Kouwenhoven

De statushouders op het cruiseschip de Silja in Mathenesse hebben recht op een sociale huurwoning in Zuid-Holland, maar worden vanwege het woningtekort tijdelijk opgevangen op deze 'doorstroomlocatie' van het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers (COA). Volgens gemeente Rotterdam gaat het goed: weinig incidenten, veel bewoners beginnen vervroegd met inburgeren en werken, en ze stromen snel door. Maar gesprekken met bewoners geven een ander beeld. Op de kade komt de Syrische Halil (19) aangefietst. Hij komt terug van zijn werk bij een magazijn in Barendrecht, dumpst z'n tas en gaat buiten zitten. De zon schijnt. Halil betaalt een paar honderd euro per maand voor zijn hut die

hij deelt met een landgenoot. Dit is de 'eigen bijdrage' die werkende vluchtelingen moeten betalen voor hun opvang. De kamer is te klein voor twee, zegt hij. "Als ik de hele dag op m'n kamer ga zitten, voelt het als een gevangenis."

Gedeelde ruimte, kleiner dan een cel

De cabine die de statushouders moeten delen is zo'n twee bij drie meter, kleiner dan een cel. De meeste hebben geen raam. Er passen net twee bedden in en er is nauwelijks ruimte om te draaien of spullen op te bergen. In de gangen staan veel deuren open, voor betere wifi-ontvangst. Ze hebben lakens voor de deurpost opgehangen.

Halil heeft geluk: hij heeft overdag werk. Voor de meesten op de kade

is dat niet zo. Zonder Nederlands of Engels is een baan vinden lastig. Daarom is snelle inburgering en de taal leren belangrijk, maar de gemeente moet dit opstarten en de meeste statushouders zijn gekoppeld aan gemeenten buiten Rotterdam.

"Ik heb de pech dat ik bengekoppeld aan Albrandswaard", zegt Yasim el Omar (21). Hij zit op de kade op zijn elektrische fiets. "Ik vraag de hele tijd aan Albrandswaard wanneer ik kan beginnen, maar ze zeggen dat ik eerst moet wachten tot ze mij een huis geven." Andere statushouders op de kade zeggen hetzelfde: pas als ze een huis krijgen toegewezen, kan hun gemeente de inburgering opstarten.

Lees verder op **pagina 7**.

Foto: Oscar Langerak

Het nieuwe M4H komt nog dit jaar van de grond

Door Maysa de Vries

Nog dit jaar wordt de transformatie van M4H van havengebied naar woonwijk ingezet met het bouwrijp maken van de grond waarop een veertig meter hoge woontoren zal verrijzen. In deze toren van woningcoöperatie Havensteder komen honderd sociale huurwoningen. De coöperaties Woonbron en Woonstad beginnen volgend jaar met de voorbereidingen voor een tweede en een derde toren met elk hetzelfde aantal huurwoningen.

De dertien verdiepingen tellende woontorens komen te staan in de strook tussen de Marconistraat en de Schiedamseweg.

In het ontwerp is rekening gehouden met een buurtsupermarkt en een gezondheidscentrum. Ook horeca behoort tot de mogelijkheden.

Rond de jaarwisseling wordt een begin gemaakt met het afgegraven van de grond en het verwijderen van bouwresten.

Wie in aanmerking komt voor sociale huur kan zich aanmelden via Woonnet Rijnmond:

Schrijf mee aan de krant

Met veel plezier maakt de redactie elke drie maanden een nieuwe editie van Over Mathenesse. Maar we zijn altijd op zoek naar nieuw schrijftalent. Daarom: een schrijfwedstrijd. Ben jij de schrijver die we zoeken, kun je vlot en helder schrijven, heb je kennis van de wijk?

Schrijf dan een stukje over een onderwerp in de wijk dat je nauw aan het hart ligt. Geniet je van de vogels in de bomen, struikel je over een stoeptegels, heb je lieve buren? Vertel er over in niet meer dan 250 woorden en stuur je stukje op naar praatmee@overmathenesse.nl. Hoofdredactie en redactie zien inzendingen met belangstelling tegemoet.

Wie als winnaar uit de bus komt, wint 150 euro en wordt ere-redacteur. Doe mee!

Het wijkverslag

Ondernemer aan de Franselaan 'Mensen kunnen mij bellen'

Foto: Oscar Langerak

Door Anne-Rixt Korte

Ayman Altaher (43 jaar) is (mede-)eigenaar van drie winkels in de Franselaan. Start Premium, Supermarkt Franselaan (ook een slijterij) en sinds kort Tabakshop Franselaan. Ook heeft hij nog twee Poolse supermarkten en een tabakshop in Schiedam. Eind vorig jaar deden onder andere politie, douane, FIOD en de gemeente een integrale controle in zijn bedrijfspanden. Aanleiding waren onder andere meldingen en klachten van bewoners over overlast en verdachte situaties.

Hoe bent u als ondernemer in Mathenesse beland?
"Tien jaar geleden ben ik van Syrië naar Nederland gevlucht. In Syrië werkte ik als douanier, maar toen de revolutie uitbrak moest ik kiezen. Blijven werken bij de overheid en

duis het regime van Assad steunen, of stoppen. Ik koos voor dat laatste. Vanaf dat moment was ik staatsvijand. Ik moest vluchten en belande in Nederland. Eerst in het AZC in Ter Apel, uiteindelijk in de landenbuurt van Mathenesse."

Inmiddels bent u eigenaar van meerdere winkels aan de Franselaan. Hoe heeft u dat voor elkaar gekregen?
"Mijn eerste baan in Nederland was bij Ath Muhammed, bij Start Premium aan de Franselaan. Ik stond in de winkel met een klein woordenboek en vertaalde alles. Als ik iets niet snapte, vroeg ik klanten om uitleg. Zo leerde ik de taal. Na een paar jaar werd ik mede-eigenaar. De slijterij aan de overkant, hebben Ath Muhammed en ik samen gekocht toen de vorige eigenaar ermee wilde stoppen. De tabakshop heb ik ongeveer één jaar, zonder Ath Muhammed. Deze winkel en de winkels in Schiedam zijn volledig van mij."

Dat zijn veel ondernemingen. Heeft u al die panden gekocht?
"Nee, helaas. Alle winkelpanden huur ik, behalve één in Schiedam. Dat heb ik, met hulp van mijn familie, gekocht."

Niet alle bewoners zijn blij met het winkelaanbod dat u verzorgt (red. tabakshop en slijterij). Begrijpt u dat?
"Ja, ik weet dat bewoners graag een Primera of Kruitvat willen, maar dat gaat niet zomaar. Toen ik het pand van de tabakshop huurde, wilde ik daar eerst een Primera openen. Ik wist dat bewoners dat graag wilden, maar Primera ging niet akkoord. De winkel was te klein. Een tabakshop was makkelijker en was toen ook een logische keus. Sinds 2024 mogen supermarkten geen tabak meer verkopen en dus was er een gat in de markt."

En loopt het goed?
"Niet echt. Ik kan niet iemand in dienst nemen om altijd in de zaak te staan. Dat is te duur. De jongens die voor mij in de slijterij werken,

moeten daarom ook de tabakshop bedienen. Ze moeten dan soms even heen en weer lopen."

Sommige wijkbewoners hebben het idee dat uw klanten overlast veroorzaken. Zij vinden dat ze te veel alcohol drinken op straat. Herkent u dat?

"Nee, maar ik zie wel problemen met drugs, want er wordt gedeald. Daar heb ik ook last van. Deze mensen staan dan rond mijn winkel en dat wil ik niet. Ik heb hierover contact met de wijkagent, maar we kunnen weinig doen. Je kunt mensen niet zomaar verbieden op straat te zijn."

Eind vorig jaar was er een controle in al uw winkels, en een andere winkel in de Franselaan. Waarom gebeurde dit?

"Dat snap ik niet goed. Er was wat onenigheid over de openingstijden, meer niet. Er is in mijn winkels niks illegaals aangetroffen. De illegale sigaretten lagen niet in mijn winkel."

Wilt u nog meer winkels openen in de Franselaan?

"Een wok-restaurant in de Franselaan misschien? Maar ik wil ook een groothandel, daarvoor kijk ik in de Spaanse Polder. Of een bruidswinkel in M4H... Ik ben op zoek naar geschikte locaties, het liefst iets wat ik kan kopen, maar ik heb nog niks gevonden."

Wat als bewoners nog vragen aan u hebben, kunnen ze dan bij u terecht?
"Natuurlijk. Mijn telefoonnummer staat gewoon online, maar ze mogen ook altijd een briefje achterlaten in één van mijn winkels. De komende tijd ben ik veel aanwezig in de wijk, want we gaan een kantoor bouwen achter de tabakshop."

Wat is een integrale controle?

Bij een integrale controle bezoeken meerdere toezichhoudende en handhavende instanties bedrijven om na te gaan of zij zich aan de regels houden. Zo'n controle is dus iets anders dan een strafrechtelijk onderzoek, want dan moet er verdenking zijn van een strafbaar feit.

Waarom was er controle in vier bedrijfspanden aan de Franselaan?

Aanleiding voor de controle in de Franselaan was de vondst van illegale sigaretten en een vuurwapen vorig jaar september in een garagebox in Schiedam. Er was een link tussen deze garagebox en winkels op de Franselaan. Bovendien waren er vanuit de buurt misstanden gemeld. De winkels zouden zich niet aan de sluitingstijden houden, overlast veroorzaken en illegale sigaretten en illegale drank verkopen.

Dit alles was aanleiding om de winkels te controleren. Het was een brede actie: er werden meer ondernemingen bezocht dan alleen de vier waarvan Ayman Altaher (mede-)eigenaar is. Om privacy-redenen doen de betrokken instanties geen inhoudelijke uitspraken over wat bij wie werd aangetroffen.

Komt er een vervolg?

Een politierapport is in behandeling bij de gemeente Rotterdam. Op grond daarvan beslist de burgemeester of er maatregelen worden genomen en zo ja welke. Het is belangrijk dat buurtbewoners blijven melden wat ze zien of ervaren. Zo kunnen de instanties gericht optreden en situaties verbeteren. Samen zorgen we voor een veilige en leefbare wijk.

Vernieuwing onder-, vergroening bovengronds

Oud-Mathenesse tot 2035 gefaseerd op de schop

Foto: Oscar Langerak

Door Tom Damen

Bij de Deense- en de Zweedsestraat lijkt het op een zandbak, nu na jaren van voorbereiding de gemeente is begonnen met het vernieuwen van de riolering in de wijk. Tegelijkertijd vernieuwen Evides en Stedin de water-, gas- en elektriciteitsleidingen. De werkzaamheden worden tot 2035 gefaseerd uitgevoerd om overlast te beperken. Bovengronds worden de straten vergroend.

De riolering stamt uit de jaren dertig en voldoet niet meer aan de moderne eisen. De buizen zijn poreus, waardoor

het regenwater tot diep in de bodem wegzakt. De nieuwe buizen zijn solide. Water blijft dicht bij de oppervlakte en kan planten en bomen beter voeden. Met het nieuwe systeem worden regenwater en afvalwater gescheiden afgevoerd, zodat schoon water niet wordt gemengd met water dat nog gezuiverd moet worden. Waterzuiveringsinstallaties kunnen daardoor efficiënter draaien.

Afhankelijk van wat per locatie nodig is, worden de straten vervolgens tien tot veertig centimeter opgehoogd. Rotterdam is grotendeels gebouwd op veengrond die gemakkelijk inklinkt. Dat proces is vergelijkbaar met

een spons die opdroogt en krimpt. Daardoor kan er een hoogteverschil ontstaan tussen de stoep en de huizen.

De gemeente grijpt de gelegenheid aan om Mathenesse aanzienlijk te vergroenen. Elke straat krijgt meer bomen en beplanting. Ook komt er meer grond rond de bomen, de 'boomspiegels', waar planten in kunnen worden gezet.

De bovengrondse veranderingen zijn gebaseerd op ideeën en wensen die wijkbewoners hebben ingebracht op participatieavonden. Er waren zorgen over het verdwijnen van parkeerplaatsen. Door handig om te gaan met de beschikbare ruimte blijft het aantal parkeerplaatsen in de wijk vrijwel hetzelfde.

Tijdens de werkzaamheden zijn er minder parkeervakken beschikbaar. De gemeente kijkt naar de mogelijkheden om tijdelijke parkeervakken aan te brengen.

Wie vreest voor zijn geveltuintje: bij buurthuis De Inloop is een plantendepot ingericht waar planten tijdelijk kunnen worden opgeslagen.

Meer informatie over de rioleringsaanpak op: www.rotterdam.nl/landenbuurt-schepenbuurt

Foto: Adrian Kraac

Rondje Mathenesse is een initiatief van twee wijkbewoners, Sylvana Robbers en Merel van Tellingen. Ze lopen het rondje door de wijk liefst samen met andere wijkbewoners, die via de appgroep 'Hardlopers OMWD' met elkaar verbonden zijn. De groep telt inmiddels 44 leden.

jong en oud, zowel beginnende als ervaren sporters. Wijkagent Jurre rende gezellig een rondje mee. Voor de fanatiekelingen waren er extra kracht oefeningen, zoals trap op en af aan de Schiedamsedijk of opdrukken op het Pinasplein. De sfeer zat er goed in en het weer hielp een handje mee.

Het is geen wedstrijd, de nadruk ligt op elkaar ontmoeten en samen bewegen. Je kunt kiezen uit een hardlooptrouwe van 2,5 of 5 kilometer en een wandelroute van 5 kilometer.

In het najaar organiseren Sylvana en Merel weer een Rondje Mathenesse. Interesse? Scan de QR-code:

Op 22 maart verschijnen zo'n vijftien enthousiastelingen in sportieve outfits in het Serumpark,

Het Rotterdamse Jaar van de Vrouw

Katarzyna, steunpilaar van de Poolse gemeenschap

Door Anne-Rixt Korte

Het jaar 2025 is door het Rotterdamse vrouwen netwerk uitgeroepen tot het Rotterdamse Jaar van de Vrouw. Extra aandacht voor de vrouwen van deze stad, hun ideeën en bijdragen aan de maatschappij. Zo'n vrouw is Katarzyna Szejka (41 jaar). Zij zet zich in voor Poolse arbeidsmigranten in de wijk en daarbuiten. Ze zegt: "Mensen moeten weten waar ze terecht kunnen. Als ze wachten, worden problemen groter."

Zeventien jaar geleden vertrok Katarzyna van Polen naar Nederland. Haar baan als banketbakker

betaalde slecht, in Nederland lagen meer kansen. Ze begon in de kassen, maar werkt sinds kort als orderpicker bij Verstegen in de Spaanse Polder. Daar is ze blij mee. "Ik heb heel fijne collega's." Ze moet wel vroeg opstaan. "Zes uur 's ochtends begin ik." Bakken doet ze nog, maar vooral voor haar gezin en haar bureu.

Inmiddels voelt Nederland als haar thuis. "Mijn kindje is hier geboren," lacht ze, maar het was niet altijd makkelijk. Katarzyna sprak geen Nederlands toen ze hier aankwam en Google Translate was nog niet zo goed als nu. "Alle brieven die ik van de overheid kreeg waren in het Nederlands. Ik moest meer moeite doen dan de Poolse migranten

van nu, maar daardoor spreek ik de taal wel beter." Ze volgt al een paar jaar trouw de taallessen aan de Bulgaarsestraat, ook als ze moe is van werk. Binnenkort wil ze een cursus Nederlands aan het Albeda college doen, zodat ze een officieel diploma krijgt.

In Mathenesse, waar Katarzyna al vijftien jaar woont, is ze een van de sleutelfiguren in de Poolse gemeenschap. Ze helpt de gemeente om Polen van informatie te voorzien. "Ik zit in Facebookgroepen voor Poolse mensen in Nederland. Er zijn zo veel vragen." Over belastingen, het UWV, maar ook mensen die door het uitzendbureau op straat worden gezet, zitten vaak met de handen in het haar. Als Katarzyna iets niet weet, verwijst ze mensen door naar Ewelina, voorlichter EU arbeidsmigranten bij de gemeente. "Zij weet alles."

Informatie van de gemeente deelt Katarzyna door posters op te hangen in de Poolse supermarkten in de wijk. "Mensen moeten weten waar ze terecht kunnen. Zo snel mogelijk om problemen te voorkomen."

Foto: Oscar Langerak

Clubhuis Pinasplein sluit de deuren

Foto: Sanné Donders

Nog tot 1 juni bruist het clubhuis aan het Pinasplein van de activiteiten. Daarna moet het door een aanhoudend tekort aan financiële middelen en ondanks intensieve gesprekken met fondsen en de gemeente, zijn deuren sluiten. Het clubhuis was zes jaar een vaste plek voor kinderen, jongeren en gezinnen in Oud-Mathenesse.

In de afgelopen maanden hebben bewoners, ouders en kinderen zich met hart en ziel ingezet om het clubhuis te behouden. Handtekeningacties en demonstraties lieten zien hoe belangrijk deze plek is voor de wijk.

'Met pijn in ons hart nemen we afscheid, maar we hopen dat de nieuwe partij het werk op een mooie manier voortzet. Voor ons eindigt het hier,' zeggen de mensen achter het clubhuis, onder wie Benjamin Sabatinov. 'Het is verdrietig en frustrerend. Wij vinden het jammer, pijnlijk zelfs, en weten dat dit geen positieve ontwikkeling is voor de wijk. Maar het is iets dat wij niet hebben kunnen tegenhouden.'

Per 1 juni vestigt de stichting Geloven in Mathenesse zich op de vertrouwde plek aan het Pinasplein. Zij zal zich richten op kinderactiviteiten, het ondersteunen van buurtprojecten en pleinprogramming.

Wijkagent Jurre Schaap

Foto: Oscar Langerak

Een krasje op mijn ziel

Tijdens mijn eerste stappen als wijkagent in Delfshaven, kreeg ik een melding van een meneer die wateroverlast ondervond van zijn bovenburen. Omdat hij zelf niet thuis was, begon ik mijn onderzoek bij de bureu, wat niks gek opleverde. Waar kwam het water dan vandaan?

Enige tijd later zag ik iemand uit een raam een emmer water legen op straat. Het kwartje moest even vallen, maar dit was de meneer van de melding.

Ik klopte aan. Zijn hal stond vol met spullen. Met wat overredingskracht mocht ik uiteindelijk binnenkomen. In de woning moest ik me zijwaarts verplaatsen, zoveel spullen stonden hier en der. Die moest meneer nog een keer uitzoeken. Voor mij was dit een eerste signaal dat hier hulp geboden was.

Hij nam mij mee naar de kelder, die door een ongezone zwarte schimmel was overgenomen. Er stond een flinke laag water en er vlogen ongeloflijk veel muggen rond. De man schepte water in een emmer. Het stond weer hoger. Door de bovenburen, zei hij.

Onderzoek door een bouwinspecteur van de gemeente wees uit dat het grondwater was, dat de overlast veroorzaakte. In gesprekken die volgden, merkte ik dat de man zijn situatie niet meer verzag. De schimmel was vanuit de kelder het huis binnengekomen. Er waren gezondheidsproblemen, normaal slapen ging niet meer. Meneer was op uitgeput. Wel probeerde hij elke dag de kelder leeg te scheppen.

In de weken daarna werd er door mij en de gemeente op verschillende manieren hulp aangeboden, maar hij wilde de regie niet uit handen geven. De situatie leek uitzichtloos.

Toen kwam het bericht dat ik vreesde. Zijn broze gezondheid, het slaapgebrek, de stress, de ongezone schimmel en alle andere gezondheidsproblemen waren hem te veel geworden. Collega's en ambulancemedewerkers probeerden hem voor zijn eigen woning te reanimeren, maar hoe hard ze hun best ook deden, het bleef tevergeefs.

Had ik deze meneer een jaar eerder ontmoet, dan had ik hem misschien wel kunnen helpen. Het werd een krasje op mijn ziel. Ik besefte dat veel meer mensen in zulke schrijnende situaties leven en onze hulp nodig hebben.

Maakt u zich zorgen om een buurman of buurvrouw? Ga in gesprek of laat het ons weten. Samen kunnen we situaties als deze voorkomen.

Oud-Mathenesse: duizend jaar geschiedenis

Foto: Archiefbeeld

Zonder het te weten wandelen wij dagelijks dwars door de geschiedenis die tastbaar is in de straten van onze wijk. Neem alleen al de straatnamen.

De geschiedenis van de wijk gaat terug tot de elfde eeuw. Destijds behoorde de polder Oud-Mathenesse samen met het buitendijkse land, de polder Nieuw-Mathenesse, tot Schiedam. Het was pas in de vroege twintigste eeuw dat Rotterdam begon met de aankoop van stukken land om de stad uit te breiden. Stukje bij beetje kocht Rotterdam hiervoor een (groot) deel van de polders Oud- en Nieuw-Mathenesse van de gemeente Schiedam. Tot 1 januari 1868 was Oud- en Nieuw-Mathenesse nog een zelfstandige gemeente geweest, die daarna deel werd van Schiedam. Tegenwoordig vormt de Hogenbanweg de grens tussen Rotterdam en Schiedam. De wijk heeft altijd een bijzondere tweedeling gekend: sommige bewoners voelen zich meer verbonden met Schiedam, anderen met Rotterdam.

Groei van de Landenbuurt
De Landenbuurt, waar Elly Visser-Smit, oud-bewoonster en schrijfster van de boeken *Oud Mathenesse (De Put)* en *De Put*, als kind woonde, ontstond tussen 1936 en 1951. Eerst werden woningen gebouwd rondom de Rijksseruminrichting (RSI). Dat was een overheidsinstelling die serums en vaccins produceerde ter bestrijding van infectieziekten. De RSI werd in 1959 opgeheven na een fusie met het Staatsveeartsenijkundig Onderzoeksinstituut. Het complex werd omgevormd tot het Centraal Diergeneeskundig Instituut, dat in 1982 naar Lelystad verhuisde.

Het oude hoofdgebouw is nu de Professor Poelsflat, de bijgebouwen maakten plaats voor het Serumpark. Van daaruit werd de wijk verder gebouwd richting de Franselaan, die Oud-Mathenesse met de Landen- en Schepenbuurt verbond. De huizen waren modern voor die tijd, maar luxe was niet vanzelfsprekend.

"In veel woningen ontbrak een douche. Badden deed men met

verdwenen. Arbeidsmigranten vonden er hun thuis en brachten hun eigen cultuur mee. Dit bracht anderzovortige winkels met producten die voor Nederlanders vaak niet kenden. Soms was er ook minder contact tussen burendoor een andere taal.

Elly Visser-Smit herinnert zich de tijd waarin iedereen elkaar kende en er nog een hechte gemeenschap was. "Bij kleine buurtwinkels als de kruidenier kon je 'op de pof' iets kopen en aan het einde van de week betalen. En toen ik mijn diploma haalde, in 1964 in Rotterdam-Zuid, belde ik de slager waar wij tegenover woonden, zodat hij mijn moeder kon vertellen dat ik was geslaagd," zegt ze lachend.

Uitdagingen van nu
Net als na de oorlog is er nu woningnood. In de jaren '50 was de babyboom de boosdoener. Nu zijn het de vraag naar grotere huizen, de toename van eenpersoonshuishoudens en een groeiende bevolking die de woningmarkt onder druk zetten. Daarnaast kampt de wijk met sociale uitdagingen.

Kijken naar de toekomst
Desondanks zijn er lichtpunten volgens Jan Wielaard, Gilde Rotterdam. Stichting Gilde Rotterdam is een organisatie van vrijwilligers die sinds 1986 kennis en ervaring wil delen met bewoners en bezoekers van de stad door middel van stadswandelingen. "De gemeente werkt samen met bewoners om de wijk te verbeteren. De rijke geschiedenis en de karakteristieke huizen bieden volop potentie. De vraag blijft: hoe kunnen we de gemeenschap versterken en een nieuwe generatie trots maken op deze historische wijk?"

Nieuwe wijk: de Schepenbuurt
In 1948 begon de bouw van de Schepenbuurt, een nieuwe wijk met zo'n duizend woningen. Dit waren andere huizen dan in de Landenbuurt, grote blokken van drie of vier woonlagen met portiekflats en daartussen gemeenschappelijke tuinen, maar wel met meer comfort: een boiler, een lavet en een moderne keuken. De straatnamen, die oude scheepstypen in herinnering brengen, borduurdren voort op die van het Witte Dorp.

Veranderende samenleving
In de loop der jaren veranderde het gezicht van de Schepenbuurt en de Landenbuurt. Kerken en scholen

In plaats van weggooiën

Door Tom Damen

Circulariteit is een woord dat steeds vaker voorbij komt in ons dagelijks leven, maar wat is het eigenlijk? Nazanin Hedayati is 'kwartiermaker circulair' voor Oud-Mathenesse, Witte Dorp en M4H. In opdracht van de gemeente Rotterdam onderzoekt zij hoe we hergebruik en reparatie van spullen weer normaal en toegankelijk kunnen maken in onze wijk.

Nazanin kan een lach niet onderdrukken terwijl ze uitlegt wat haar functie inhoudt. "Kwartiermaker circulair" is inderdaad nogal een abstracte naam, al is het principe erachter vrij simpel. Mijn doel is om hergebruik en reparatie weer toegankelijk te maken met de middelen die in de wijk al voorhanden zijn. Een goed voorbeeld hiervan is het idee voor een reparatiecafé dat zij wil opzetten. "Het idee is dat je bij het reparatiecafé kapotte kleren of apparaten gemakkelijk kan laten repareren, wat een hoop geld scheelt."

"Vroeger was het heel normaal dat je je spullen liet repareren als ze kapot gingen. Tegenwoordig zijn producten gemaakt om kapot te gaan en vervangen te worden, wat natuurlijk veel meer geld kost en afval oplevert," zegt Nazanin. De essentie van een kringloop- of circulaire economie is dat we geen restafval meer laten slingeren, maar alle materialen opnieuw gebruiken.

Zo heeft zij ook ideeën om op een positieve manier gebruik te maken van het afvalprobleem in Mathenesse. "Er worden waanzinnig veel bruikbare mooie spullen, zoals meubels, weggegooid. Met een beetje werk kan dat weer opgeknapt en aan mensen die het nodig hebben worden gegeven."

Volgens Nazanin is zo'n grote verandering van de economie een kwestie van anders denken. "Mijn werk is nog maar net begonnen dus ben ik nog bezig om te verkennen wat er allemaal al aanwezig is in de wijk. Om dit voor elkaar te krijgen, ben ik op zoek naar allerlei verschillende talenten."

Ben jij goed met je handen? Heb je zelf ideeën over hergebruik of reparatie of ben je gewoon nieuwsgierig naar wat er mogelijk is? Stuur Nazanin dan een bericht op 06-14874020 of mail naar nazaninhedayati@gmail.com en kijk wat je samen kunt doen voor een meer circulaire wijk.

Omgaan met geld leer je bij de Busclub

Door Tom Damen

Geldzorgen kunnen je gedachten overheersen. Tot het misgaat is er niemand die je helpt. Sociaal ondernemer Ada van Dijk vindt dat dit anders moet. Daarom opent zij in buurthuis de Inloop de negende locatie van de Busclub. 'Wil je van je geldzorgen af? Sluit je aan bij de Busclub.'

"De Busclub is een maandelijkse bijeenkomst waar je, samen met mensen uit de buurt, op een veilige plek, al je geldzorgen en vragen kunt bespreken," zegt Ada van Dijk over haar concept. 'Iedere keer krijg je 30 euro contant als oefenbudget, het busgeld waaraan de club zijn naam ontleent. Hier staat tegenover dat iedereen die mee doet, belooft om een jaar lang één keer per maand langs te komen. Samen met iemand op de club kijk of je alle vaste lasten van die maand hebt betaald.'

De Busclub bestaat drie jaar. Het is een organisatie zonder winst oogmerk die zich inzet voor het algemene belang.

Ada van Dijk kwam op het idee van de Busclub tijdens haar opleiding tot bewindvoerder. "Ik zag dat mensen met geldzorgen alleen maar afhankelijker werden van de bewindvoerder in plaats van te leren hoe je zelf geldzaken in de hand kunt krijgen. Het doel van de Busclub is om samen te leren met geld om te gaan in plaats van afhankelijk te blijven van bewindvoering of andere overheidsinstellingen," zegt ze.

Je hoeft geen schulden te hebben of onder bewindvoering te staan om je aan te sluiten bij de Busclub. 'Iedereen met geldzorgen is welkom. Ook met een relatief

goed salaris kun je last hebben van geldzorgen.'

Een gezonde financiële basis begint met het betalen van je vaste lasten. 'De vaste-lasten-check doe je samen met anderen in je groep. Samen kijk je of alles is betaald. Als dit niet is gelukt, kunnen we dat tijdig opmerken en naar een oplossing toewerken.'

Van Dijk legt uit dat praten over geldzaken een belemmering kan zijn om financiële problemen op tijd aan te pakken. 'Taboe is misschien niet het juiste woord, maar er is zeker een drempel waar mensen overheen moeten stappen.' De sfeer bij de Busclub is er dan ook één van herkenning: 'Er zit veel frustratie en ergernis bij mensen, over woningcorporaties, ingewikkelde bureaucratie en stijgende prijzen. Door die verhalen te delen zie je herkenning. Zo stap je uiteindelijk samen over die drempel heen.'

Een veilige plek is essentieel. 'Je naam en telefoonnummer zijn genoeg om je in te schrijven. Ik deel die met geen enkele instelling, ook niet de gemeente.' Het busgeld wordt contant uitgekeerd. Alleen als het echt nodig is en met expliciete toestemming kunnen andere instanties om hulp worden gevraagd.

De voertaal van de Busclub is Nederlands, maar, zegt Ada van Dijk: 'Het is wel verstandig om iemand mee te nemen die zowel jouw taal als Nederlands verstaat, zodat je voor elkaar kan vertalen.'

Scan de QR-code om je aan te melden bij de Busclub of bel met Ada van Dijk: 06-28361403.

Door Maysa de Vries

Honden willen schonere wijk

Hoe ervaren honden Mathenesse? We mochten meelopen met Goya en Smilla. "We genieten net zoveel van de bloeiende narcissen als jullie mensen."

We beginnen op de Schiedamsedijk, een plek waar de honden graag komen. "Vooral vanaf de tramhalte Hogenbanweg richting het Witte Dorp, want daar groeien meer bloemen en heb je meer bestjes, verstopplekjes en het ruikt er zalig," zegt Goya. "Onze baasjes zijn

Door Tom Damen

Daan Kluwer is de voorman van het jazz-kwintet dat zijn naam draagt. Op vrijdag 16 mei speelt de band zijn debuutalbum in de Fruitvis. Met inspiratie uit boeken en films is Daan op zoek gegaan naar ritmes en melodieën waarmee je een verhaal kunt vertellen. 'Het mooiste compliment dat ik heb gekregen was dat mijn muziek zo de soundtrack van een film kan zijn. Dat is precies waar ik naar op zoek ben, muziek die je fantasie de vrije loop laat gaan.'

De 27-jarige Daan Kluwer leeft de droom van iedere muzikant: een eigen band, een eerste album en volop

inmiddels getraind in het ontwijken van drollen, maar zelf stappen we wel eens in anderhonds drol. Vreemde poep tussen je tenen vandaan likken blijft onprettig," zegt Smilla.

Opvallend is inderdaad de hoeveelheid poep die in de grasstroken ligt. Goya en Smilla vertellen dat het vast te maken heeft met het loslooptveldje tussen Rotterdam en Schiedam. Daar geldt geen opruimplicht. Dat betekent dat mensen gewoon de drollen van hun honden mogen laten liggen. Hoewel op het grasveld ernaast die opruimplicht wel geldt, liggen daar

net zoveel drollen. "Je kunt je afvragen welk mensengedrag ze daarmee stimuleren," antwoordt Goya.

Zo is wandelen met de honden niet een walk in the park oftewel een onbezorgd ommetje. Gevaarlijk is het ook, door afval zoals glas en kippenbotjes. "Onze baasjes doen hun best om het te voorkomen, maar het glas ligt overal, één van ons zich heeft zich weleens bezeerd," herinnert Smilla zich. Welk gevaar er in een kippenbotje schuilt? "Die eten we maar al te graag, maar het kan dodelijk zijn. De botjes zijn vaak gekookt. Dat maakt dat ze niet goed verteerd worden en dat kan invredige bloedingen veroorzaken," weet Goya.

Gelukkig zijn er in Mathenesse genoeg mensen die om honden geven. Er is sinds kort een omheind speelveldje op het loslooptveldje aan de Hogenbanweg. Op de vraag wat de dames ervan vinden, zegt Smilla: "Ik ben geen kleine hond en ik wil niet ondankbaar overkomen, maar je gaat ook niet hardlopen in je woonkamer. Daar is het gewoon te klein voor. Het was voor mij en mijn vriendjes fijner geweest als ze de hele grasstrook aan die zijde hadden aangepakt in plaats van dat kleine stukje."

den en ik waren op zoek naar een karakteristieke sound waar je de relatie tussen mens en technologie in kunt terug horen. Het belangrijkste vind ik dat je fantasie geprikkeld wordt, dat er vanzelf een film in je hoofd gaat spelen. Niet dat je specifiek het verhaal hoort, dat ik in mijn hoofd had toen ik het schreef."

Muziek geeft hem een creatieve uitlaatklep om te dealen met alles wat om ons heen gebeurt. 'Onze muziek heeft geen letterlijke politieke boodschap, al verwerk ik er wel mijn gevoelens in. Ik wil vooral dat het toegankelijke muziek is die je aan het denken zet.'

De dagen voor het optreden zit het hele kwintet in de studio om het nieuwe album op te nemen. 'Dat komt eind 2025 uit, het staat dus nog niet online, maar in de Fruitvis krijg je wel een voorproefje.'

Het Daan Kluwer Quintet bestaat uit: Daan Kluwer – tenorsax, Ella Zirina – gitaar, William Barrett – contrabas, Tim Hennekes – drums en Jelle Willems – piano & keys.

Op vrijdag 16 mei, van 20:00 tot 22:00 uur, treedt het Daan Kluwer Quintet op in de Fruitvis. Scan QR-code voor informatie en tickets. .

Foto: Oscar Langerak

Gelijk oversteken

Yes, ze liggen er! De nieuwe, verhoogde zebrapaden op de Rotterdamsedijk waar de Mathenessenaren zo lang op hebben moeten wachten. Het bracht vier muzikanten ertoe om gelijk over te steken. Nou ja, gelijk. Maar wie weet is er een album op komst.

Buitenspelen in de Midscheeps

Dura en Eliza hebben geen klimrek nodig

Foto: Oscar Langerak

Door Anne-Rixt Korte

Het is weer buitenspeelweer. Buurmeisjes en schoolgenootjes Eliza Ilazi (10 jaar) en Duru Ömer (11 jaar) zijn daar dol op. Hun speeltuin is de Suiestraat en de Midscheeps. Hier staat geen rekstok of klimrek, maar dat hebben de meiden niet nodig. Eliza en Duru vervelen zich nooit.

Wat doen jullie als je buiten speelt? Duru & Eliza: "Trefbal en voetbal. En we leren trucjes, zoals rondje om de wereld (de bal om je voet draaien) en hooghouden." Eliza's record is 29x hooghouden, Ömer kan het 9x. "We hebben ook een keer donuts verkocht."

Donuts verkocht? Dat moet je even uitleggen.

Duru & Eliza: "We kochten donuts bij de DIRK, versierden die en verkochten ze aan mensen op straat. Ook hebben we een keer armbandjes van kralen en loom bandjes gemaakt en verkocht. We hebben toen echt veel geld verdiend! Vijftien euro ofzo."

Doen jullie dat allemaal samen?

Duru & Eliza: "Ja, maar soms ook met andere kinderen. We vragen in onze WhatsApp-groepen of anderen meegaan. We zijn dan met vijf of zes."

En iedereen komt dan naar de Suiestraat?

Duru & Eliza: "Ja, hier spelen we het liefst. Hier voelt het fijn en veilig. Als

we naar huis moeten, roepen papa en mama ons vanaf het balkon. En we kunnen in de Midscheeps spelen met de bal zonder dat burens daar last van hebben."

Wil je nog iets aan de Suiestraat veranderen?

Duru & Eliza: "We hopen dat de bomen weer terugkomen. Bomen en planten zijn mooi, maar die zijn nu weg omdat de straat open moet voor de riolering."

Oh nee! Waar gaan jullie spelen als dat gebeurt?

Duru & Eliza: "In de achtertuin? Daar hebben we een gedeelde tuin. Maar dat is wel veel minder leuk dan gewoon op straat."

Woordzoeker, vind jij alle 12 woorden?

Vind 12 buitenspeelwoorden in deze woordzoeker.

L	V	M	Q	T	F	P	E	I	R	N	N	B	R
J	E	D	T	Q	Z	H	X	E	N	O	Y	S	M
K	G	X	J	V	B	P	E	O	T	S	E	D	I
T	P	J	I	T	B	O	M	E	N	J	G	J	D
A	X	T	U	N	O	D	M	E	D	Y	T	V	S
A	A	W	Q	R	S	G	Y	N	G	J	N	A	C
R	I	U	G	Y	I	X	A	X	G	E	V	E	H
T	D	R	J	L	Q	B	P	T	T	S	O	B	E
S	U	K	I	X	M	A	R	N	Q	E	E	I	E
E	G	E	K	R	R	E	A	J	I	J	T	H	P
I	V	C	A	T	F	L	X	D	M	C	B	B	S
U	K	E	G	B	P	O	X	G	E	U	A	L	J
S	Q	B	A	K	E	U	C	D	M	R	L	T	K
O	X	L	G	W	T	F	N	J	S	T	V	K	R

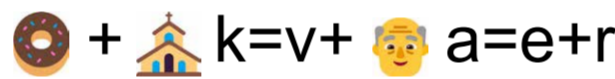
Armbandjes
Bomen
Donut
Midscheeps
Planten
Stoep

Suiestraat
Trap
Trefbal
Trucjes
Veilig
Voetbal

Deze woordzoeker is gemaakt met www.woordzoekermaken.nl

Rebus, kom jij er uit?

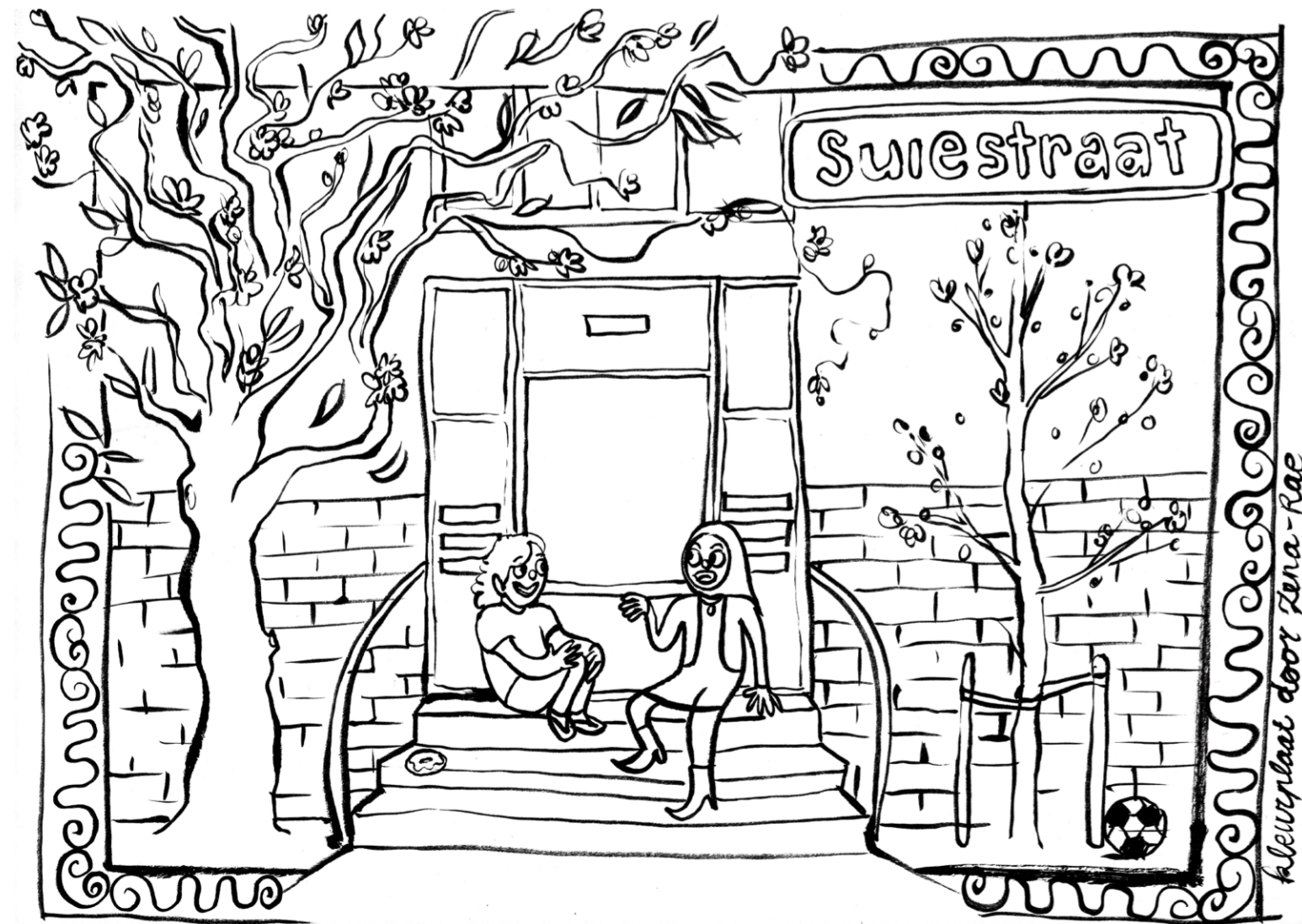
Welk woord zit in de plaatjes verborgen?

Deze rebus is gemaakt met <https://www.festsite.com/rebus/>

Antwoord: donutverkoper

Kleurplaat: Lang leve de bomen!

Kleurplaat door Zena-Rae

Kleurplaat

Na ons interview met Duru en Eliza maakte Zena-Rae deze kleurplaat. Kleur jij hem in?

Wil je meer zien van Zena? Kijk dan op haar Instagram: [@zenarae.art](https://www.instagram.com/zenarae.art)

Raadsel

Waarom heeft Jantje een blauwe fiets?

Antwoord: om te fietsen!

Donuts tellen

In deze krant zijn 8 donuts verstoppt. Kun jij ze vinden?

'Ik rook, slaap en wacht'

Statushouders zitten vast op Rotterdamse cruise ferry

Foto: Oscar Langerak

Vervolg van voorpagina

Op 19 maart publiceerde NRC een lange reportage over het leven van statushouders aan boord van de Silja, het opvangschip dat ligt afgemeerd in de Merwehaven. Met toestemming van de krant bieden wij de lezers van Over Mathenesse deze ingekorte versie van het verhaal.

Door Martin Kuiper en Andreas Kouwenhoven

Senait Teklezghi, locatiemanager van het schip, herkent de problemen. Eigenlijk zouden de vluchtelingen met hun verblijfspapieren op zak al moeten zijn begonnen aan hun leven in Nederland. Maar ze ziet dat het velen niet lukt vanaf het schip. Waarom? "Ik denk dat de omstandigheden niet ideaal zijn."

De meeste bewoners zeggen al langer dan een jaar op het schip te zitten. Eerder was afgesproken met de gemeente Rotterdam dat statushouders binnen zes maanden doorstromen naar een woning. Die termijn wordt zelden gehaald, zegt Teklezghi. De maximale verblijfstijd op het schip is volgens Rotterdam vorig jaar "losgelaten". "Er gelden nu geen harde uitstroomafspraken meer", zegt de woordvoerder van wethouder Faouzi Achbar (Denk). Achbar wil zelf geen interview geven over de locatie waarvoor hij politiek verantwoordelijk is.

Zolang ze niet doorstromen, moeten de statushouders zich op de Silja vermaken. Elke dag is hetzelfde, zegt de Syrische veertiger Madi. Madi doet de hele dag niets anders dan wandelen naar dek zes – het dek waar je mag roken. "Ik ga naar dek zes, roken, en weer terug. Roken, en weer terug. Dat de hele dag. 's Avonds droeger ik mezelf om te kunnen slapen." Bij de vraag hoe zijn leven is, kijkt hij zijn vriend aan. "Pfff. Hij vraagt aan mij hoe mijn leven is." Zijn ogen worden week.

Minister Mona Keijzer (Volkshuisvesting, BBB) wil statushouders geen voorrang meer geven op sociale huurwoningen. Hierdoor blijven de statushouders nog langer op plekken als de Silja.

Bij de bewoners regent het klachten. Ze noemen de maaltijden "een verschrikking", zouden er "ziek" van worden en gaan nog liever met honger naar bed. Verontwaardigd laten ze foto's zien. Grote stalen bakken met daarin een bruine saus. Een grote pan met een wit laagje dat "bedorven melk" zou voorstellen. Een berg rijst "zo hard als steen". In maart liepen de frustraties zo hoog op dat een groep bewoners uit het restaurant opstond en ander eten eisten. Steeds meer mensen sloten zich aan en zo was er opeens een opstand op het schip – tegen de cateraar en het COA. De politie moest erbij komen.

Teklezghi: "Ik heb daarna met een groep vertegenwoordigers van de demonstranten gesproken. Ik heb gezegd dat dit niet de manier is om hun ongenoegen te uiten." Maar helemaal ongelijk wil ze hen niet geven. "Het is niet zo dat de klachten nergens op gebaseerd zijn. Bepaalde dingen kunnen beter, daar ben ik eerlijk in."

De statushouders kunnen niet kiezen voor een eigen maaltijd. Hun leefgeld bedraagt 15 euro per week – niet genoeg om eten van te kopen. Hun status in Nederland geeft ze recht op een uitkering, maar omdat ze nog steeds bij het COA verblijven krijgen ze die niet.

Elke dinsdag melden

Tijdens de rondleiding komt Hosain Alswis (27) er op zijn slippers bij staan. Hij tikt op zijn Google Translate-app een Arabisch berichtje, en laat de vertaling lezen. "Het is hier verschrikkelijk", staat er.

Alswis verloor onlangs zijn moeder, die nog in Syrië woont. Het was een maandagavond en hij ging naar een vriend om te rouwen. Op dinsdag

is er meldplicht voor de bewoners. Als je niet komt wordt je leefgeld ingehouden. Alswis was te laat terug. "Ik vertelde dat ik het vergeten was omdat mijn moeder was overleden". Weet je wat ze zeiden? Dan hebben we een overlijdensakte of medisch rapport nodig als bewijs. Maar hoe moet ik aan een overlijdensakte uit Syrië komen?" Volgens het COA wilde de man ontheffing van zijn meldplicht, omdat hij naar de begrafenis in het buitenland wilde. Daar is nu eenmaal een bewijsdocument voor nodig.

Het melden en afstempelen is een kleine moeite, maar symboliseert voor veel vluchtelingen hun beknotten vrijheid. "Waarom moeten wij elke week stempelen? We hebben toch verblijfspapieren? We zijn toch vrij?", zegt Ali Allaf (28). Hij vluchtte op zijn zeventiende uit Syrië en leefde in tentenkampen in Libanon en Griekenland. Hij keek uit naar het moment dat hij met een verblijfsvergunning aan zijn leven kon beginnen, maar leeft nu nog steeds op een vluchtelingenschip. Met drie tassen kleding als enige bezit. "Je kunt hier niks zelf bepalen. Wat je eet, wanneer je de was doet, alles wordt hier voor je bepaald." Soms wil hij huilen. "Wat is er gebeurd met mijn leven, dat ik hier zit op mijn 28ste?"

Ali Allaf heeft wel een bezigheid gevonden. Hij organiseert muziekavonden op de Silja. Op dek acht, de zaal van de voormalige 'Moonlight Disco', speelt Allaf elke vrijdagavond op zijn oed, een Arabisch snaarinstrument. Dan wordt er gedanst. Tot tien uur 's avonds. Daarna moet het stil zijn op het schip, zo schrijven de COA-regels voor.

Het hele verhaal in NRC vindt u via deze link (betaalmuur):

Wijkonderzoek roept vragen op

Foto: Roland Vonk

Rotterdam heeft een perfect instrument om de buurten in toom te houden: het wijkonderzoek. Het wordt elke twee jaar gehouden en het wordt verricht door het marktonderzoeksbureau Ipsos I&O. Onder hoeveel personen is niet bekend. De brief die je uitnodigt om mee te doen spreekt alleen van een steekproef.

Ik heb gemengde gevoelens bij dat onderzoek. Aan de ene kant vind ik het goed dat de gemeente interesse toont in het oordeel van de bewoners over de vraag wat er goed gaat in hun wijk en wat er beter kan. Maar de manier waarop dat gebeurt en wat er met de antwoorden gebeurt, roept bij mij wel vragen op.

Een aantal vragen stuurt aan op een positief oordeel over de politiek van B&W en de gemeenteraad aan. Vullen velen van u bijvoorbeeld in dat u het eens bent met de uitspraak dat de gemeente de bewoners op een goede manier invloed geeft op wat er in de wijk gebeurt, dan kan dat voor het stadhuis aanleiding zijn om de ingeslagen weg door te gaan. Bekend is dat veel bewoners vooral passief zijn. Betekent dat je zwijgt stemt toe?

De nieuwe Denker der Nederlanden, David Van Reybrouck, wil de democratie bevorderen via het idee van een burgerraad en een referendum, "waarbij je niet alleen met ja of nee antwoordt op vragen die de politiek jou stelt, maar je veel gedetailleerder op kwesties ingaat." Mijn eerdere voorstel om de burger in de buurt wat meer echte invloed te geven, bleef nog onbeantwoord.

Voor de lol geef ik tot slot nog wat serieuze antwoorden op vragen uit het wijkonderzoek. 1) Kunt u uw auto dicht bij huis parkeren? Ja, maar ik krijg een fikse boete als ik dat doe, omdat ons huis net op de grens van twee wijken ligt en de parkeervergunning staat niet toe om in de andere wijk te parkeren. 2) Denkt u dat uw buurt over twee jaar verbeterd of verslechterd is? Verslechterd, aangezien de inkomsten van de gemeenten sterk gaan teruglopen, de haven achteruit holt en de politiek erin blijft volharden om de burger geen invloed te geven. Daarmee geef ik meteen antwoord op de vraag of ik vertrouwen in de toekomst heb. 3) Bent u wel eens gediscrimineerd? Ja, als pensionado heb je continu last van leeftijdsdiscriminatie. Op de vraag aan het eind wat ik vind van de uitspraak 'De Rotterdamse politiek geeft niet veel om wat mensen zoals ik denken' was mijn reactie: 'Helemaal mee eens.'

Scan de QR-code om naar het stadspanel te gaan.

Nico Haasbroek
voorzitter stichting Voor Mathenesse

Foto: Oscar Langerak

Door Anne-Rixt Korte

Mathenesse Mens: Johan Slee

Johan Slee wil de wijk vergroenen – en dat is broodnodig. Als vogelaar heeft hij de afgelopen jaren vogelsoorten uit de wijk zien verdwijnen. Wie iets groens onderneemt, kan op Johan rekenen.

“Die huizen daar, dat waren ooit winkels.” We kijken vanuit Johan zijn bovenwoning naar de Russischestraat. Hij wijst, ik volg zijn hand. “Daar zat de melkwinkel van mijn ouders. Vanaf het moment dat ik kon rekenen, werkte ik daar.” Johan, nu 77 jaar, woont zijn hele leven in de landenbuurt van Mathenesse. Eerst met zijn ouders, later met zijn eigen

gezin, nu alleen met zijn vrouw. Hij herinnert zich de schillenboer, fietswedstrijden op het schoolplein van de Martinusschool en het optreden van Patricia Paay in De Put. De wijk is sterk veranderd, maar dat vind hij niet erg.

Johan rommelt in een kast en komt terug met het langwerpige boekje Alle vogels van Nederland. Het boekje is goed gebruikt. Vergeelde pagina's, de kaft laat los en overall aantekeningen in zijn handschrift. “Ik gooi nooit wat weg,” zegt Johan. Hij kreeg het boekje van zijn moeder toen hij op de basisschool zat. “Het was wonderlijk. Allemaal vogels die ik nooit zag.”

Jaren later ontdekte hij tijdens een dag vogels kijken in het Prinses Beatrixpark van Schiedam, hoe en waar je die vogels kon vinden. Hij was

verkoch. Johan werd enthousiast vogelaar. Inmiddels heeft hij alle vogels uit het boekje gezien. Johan wijst opnieuw. “Daar, in de huizen aan de overkant, bouwden zwaluwen ooit hun nesten. Met de renovatie van de huizen zijn die verdwenen.” Hij herinnert zich ook de grutto's in Midden-Delfland en de kuifleeuwrik in de Spaanse Polder. “Al die soorten zijn weg.” Dat baart hem wel zorgen. “De natuur gaat naar de klote.”

Maar Johan zit niet bij de pakken neer. Hij is actief lid van de werkgroep Groen en de werkgroep Op de Schop. Beiden zetten zich in voor meer groen in de wijk. Niet voor meer gras, maar voor meer verschillende planten. “Verschillende planten trekken verschillende insecten aan waar verschillende vogels van eten.”

Johan Slee gaf een kleine toespraak tijdens de opening van de Groene Hub met daarin zijn groene droom voor Mathenesse:

“Ik neem u mee met mijn droom over onze toekomstige groene wijk. Ik zie me lopen door Oud-Mathenesse langs brede stroken vol bloeiende planten. Hier en daar een prachtige vlinder of een kapoentje fel rood met zwarte stippen. Langs de muren verkoelend groen met bessen voor de vogels, die in en uit vliegen. Uit het nestkastje dat u hebt opgehangen. De balkons vol met bloemen, of heerlijke geurende kruiden. Dat is genieten optima forma.”

Johan legde de afgelopen jaren gelvutuin aan, vlocht wilgentakken rondom de plantendepots in de Bulgaarsestraat en plantte honderden hagen rondom de tuin van de Finlandiaschool. Hij vergadert mee over het vergroenen van enkele binnentuinen in de Schepenbuurt en de tuin van de Gymzaal aan de Bulgaarsestraat. Johan: “Ik ben niet goed in organiseren, maar zit vol ideeën en energie.” Wie iets groens wil ondernemen, kan dus op hem rekenen.

Lid worden van de Werkgroep Groen en meedenken met Johan Slee? Stuur een mailtje naar: groen.mathenesse@gmail.com.

Wijkkrantmakers gezocht!

Om de wijkkrant te kunnen maken hebben we meer hulp nodig. Schrijvers, fotografen, dichters, vloggers, of mensen met een goed idee: iedereen is welkom. Dus: neem contact met ons op (dat vinden we heel leuk!).

Mail naar:
praatmee@overmathenesse.nl
Sms/ bel/ WhatsApp naar:
06 39842488

Met dank aan

Deze krant is tot stand gekomen op initiatief van de Wijkraad en wordt mede mogelijk gemaakt door:

Bayan superblij met haar huis

Door Sandra Degen

In het vorige nummer van Over Mathenesse hebben we in het artikel 'Kunstenaar op het schip Silja' de naam van Bayan Alalo verkeerd gespeld. Daarvoor bieden we haar onze excuses aan. Meteen een mooi moment voor een update.

Wat is er veranderd?

“Nou, sinds een paar weken ben ik van het schip af en heb ik met mijn zus een

woning. We zijn nu hard bezig alles op orde te krijgen. Ik ben echt superblij!”

Heb je reacties gehad op het vorige artikel?

“Jazeker! Ik heb veel leuke reacties gehad en ook veel volgers op instagram erbij gekregen.”

Heb je nog plannen voor een kunstopleiding?

“Ik ben langs een paar kunstopleidingen geweest met mijn portfolio. Zij

hebben mij gezegd dat mijn skill level eigenlijk al te hoog is voor een opleiding. Ik ga nog wel steeds naar school om mijn Nederlands te verbeteren.”

Wat ligt er voor jou in het verschieft?

“Zodra ik ben gesetteld in ons huis, ga ik op advies van de mensen van de kunstopleidingen hard aan de slag om een platform voor mijn kunst te creëren. Denk aan een atelier en een website. Hier gaat nog veel werk in zitten maar ik heb er super veel zin in. Zodra ik alles op orde heb laat ik het weten en kunnen jullie meer van mij zien.”

Tekening Bayan Alalo

Volg Bayan Alalo op [@BAYANN963](https://www.instagram.com/BAYANN963).

Foto: Anne-Rixt Korte

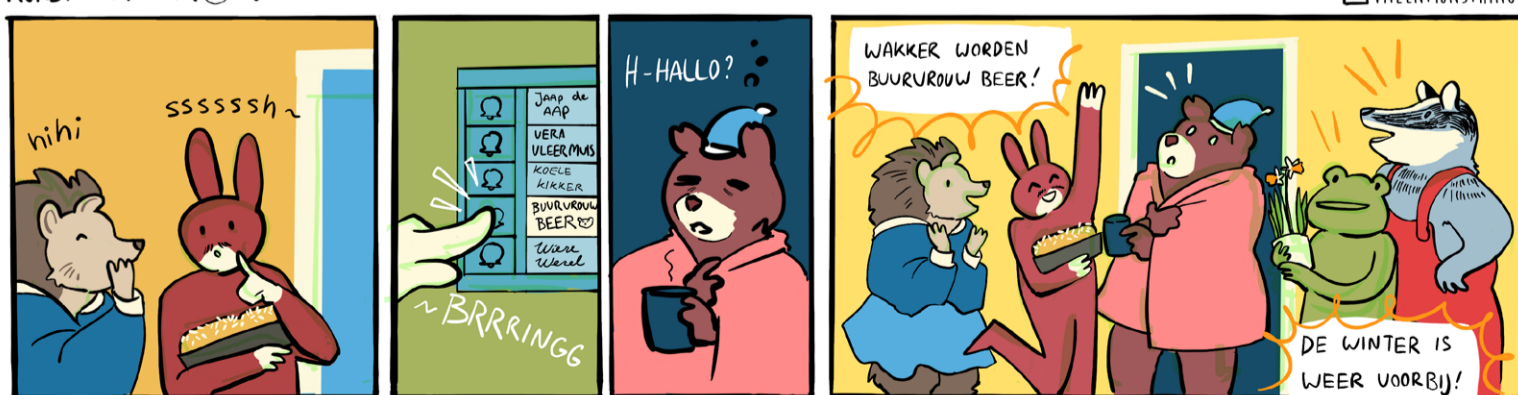
Door Anne-Rixt Korte

Ze waren er afgelopen maand overal – pareltjes. Gele kopjes die plots uit het gras omhoog keken vanaf de dijk. Vriendelijke paarse begroetingen vanuit de boomspiegels. Krokussen, narcissen, winterklokjes, blauwe druifjes, allemaal met het geruststellende bericht – het wordt weer lente.

Het leukste aan deze pareltjes, vind ik hun verrassingselement. Ze komen van de één op de andere dag aan de oppervlakte, op plekken waarvan je alweer vergeten was dat ze er ooit stonden. Deze bloempjes bevinden zich immers het merendeel van het jaar onder de grond. Ik herontdekte dit jaar een grasveldje met een overdaad aan prachtige krokussen, net over de grens met Schiedam.

Al die narcissen op de dijk zijn ooit als bolletje in de grond gestopt, zodat, als we de winterdip bijna niet meer kunnen verdragen, de bloemen ons toelachen. Misschien dat die eerste bloempjes mij daarom soms wat ontroeren. Na een seizoen vol kou voelt het alsof iets, of het nu mens of natuur is, even moeiteloos voor mij zorgt.

KONIJN MET SNOR WAKKER WORDEN!

VALENTIJNSTHINGS

Door Valentijn Hamel

Colofon

Hoofdredactie
Frank van Dijk

Redactie
Tom Damen
Sandra Degen
Anne-Rixt Korte
Maysa de Vries

Aan dit nummer werkten mee

Nico Haasbroek
Valentijn Hamel
Andreas Kouwenhoven
Martin Kuiper
Emma Matthee
Jurje Schaap
Johan Slee
Zena-Rae

Zakelijke leiding
Oscar Langerak

Projectmanagement
Dženita Čamo

Administratie
Elisabeth Woning

Vormgeving
Naomi Jacobs | Creativa Design

Video's
Online Video Producties

Social media
Dylan Donia | Ministerie van Online

Contact
T 06-39842488
E praatmee@overmathenesse.nl
W overmathenesse.nl

Drukkerij
Flevodruk Harlingen

Oplage
6.000 exemplaren